

הקרמה לחומש

פירוש רשמי

פירוש רשמי

פרק

פרק

שם הספר

בבראשית ג בראשית

מכל חית השדה אשר עשה

ויאמר אל האשה אם כי

אמר לא תאכלו מכל עץ

הגן: ב ותאמר האשה אל הנחש

מן עז-הן נאכל: ג ומפרי

העץ אשר בתוכך-הן אמר

לא תאכלו ממנו ולא תגע בו פן

תמתzon: ד ויאמר הנחש אל-

האשה לא-מות תמתzon: ה כי ידע

כ כי ביום אכלכם ממנו

ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידע טוב ורע:

ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאורה הוא

דש"

אף כי אמר וגו'. סמליה ממר לכם לה קחין מימה בגינהך לך מימה צחילה (ג''). ט. (ה) כי יודע. כל חומן צויה חט צמי הולמים מטהר פילום, קלטה עליה דבלים כדי מהמנומי, הרען הכל ובלה חט טulos (כ"ר ט. (ז) והייתם כאלהים. יונכי. עולמות (מנומו טשנו ונעם לדג נחמו שען: (ג) זילא תגענו בו. קומיפה על קוווי, לפיק נלה לדי גרען, סום שנמלר (מפל ג') לל פוך עעל קניילו (פאלין ג). צי' ט. (ה) כי טוב מות תמותון. רקוף עד שנגעה צו, ממר לך כקס

שפתוי חכמים הקוצר

חותמות גם על האכילה, כיוון שידעה שלא הווורה על הגניעת, אלא 'ஹוספה' להסביר לנחש יותר ממה ששאל ממנה, שהוא לא שאל אותה אלא על האכילה (מנחי'). ו. אדם לא כן מאי כי יודע אלהים גור' והיותם כאלהים', דברו עמה וואה רבאט. ג. אף על מה יסוב תיבת 'אי' בתחלה הכתוב, הסבראו מוכחת עליו אדם לא אהנו ונדע זה מן הכתוב. ה. 'ஹוספה' לאו דוקא, כי אצתת היא גם כן לא ידיה זהה, ורק אשה הוטף על הצווי, ואמר לה שגד בגניה אסורה, ופירש יהורא, כמו 'ויתהבותן' (מנחי עפי גורא).

השודה, וכי אם לא היה ערום מכולם אף על פי שהיא ערומה ממנה, לא היה יכול לפתחות, אלא להוועיך שלפי ערמותו ובר (רבאט). ג. כי על מה יסוב תיבת 'אי' בתחלה ובבוחן, הסבראו מוכחת עליו אדם לא אהנו ונדע זה מן הכתוב. ה. 'ஹוספה' לאו דוקא, כי אצתת היא גם כן לא ידיה זהה, ורק אשה הוטף על הצווי, ואמר לה שגד בגניה אסורה,adam לא כן איך האמונה לו אחר כך שלא

עבד לא? תחתא
מבר לא
לו? גבהתא:
אי? קוריא:
נא ניכל:
ללא די
מבר לא
תקרכין
רו אמר
לא ממת
לי גדר
בלו מנה
ויהוז
בין טב
תפקיד ארי
ואר אס

ויה: הדזה

צחילה (ג'')
נעם חט צמי
עולם (כ"ר ט.
למומ (מנומו
לבורי סל
כי טוב
זה הוא
עיילס:

הזהה על
מה ששאל
ביבלה (מנחי').
חכמים כאלהים,
ס. כדי שייהו
ה ראתה עתה
נדין מן העז.
ידי גורא).

